

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Institutio Catholicæ Juventutis, Sacro Eucharistiæ Convivio decenter admovendæ

Chifflet, Laurent

Coloniae, 1653

Institutio Puerorum Sacro Eucharistiæ Convivio initiandorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55213)

IO INSTITUTIO

INSTITUTIO
Puerorum Sacro Eucha-
ristiae Convivio ini-
tiandorum.

PRÆLECTIO I.

*Quid credendum sit accessuris ad
Venerabilis Sacramenti
sumtionem.*

Interrogatio. Dic ingenue mihi,
Christiane Puer, optasne vehemen-
ter ad Divinam Mensam Communio-
nem adniti?

Resp.. Nihil est rerum omnium
quod cupiam magis: tum ut Dei
gloriae, tum ut salutis meae serviam.

R. Amo te de ista tam pia esurire
ne. Verum, cedo mihi, quid istuc rei
est Divinam Mensam communicari?

R. Omnino magnum quiddam.
Etenim illud est Christum Domi-
num

num in Venerabili Sacramento latentem ore excipere, &, ut cæteri cibi solent, in stomachum transmittere. O Epulum æterni Numinis munificentia dignum!

l. Subestne diversa notio illis vocibus: Sanctum Sacramentum, Altaris Sacramentum, Eucharistia, Sancta Hostia, Panis Angelorum, Divina Mensa Communio, Sacra Synaxis?

R. Unius ejusdemque rei ea est multiplex appellatio.

l. Age sis nunc: quid præsuscendum ei, qui Eucharistici convivii particeps esse concupiscit?

R. Præcolat oportet animum ac præparet illâ triplici notitiâ: quid de tanto Sacramento credere par sit; quid sperare; quid item facere; ut ritè ac fructuosè percipiatur.

l. Principio igitur explana, quid credendum sit.

R. Certissimâ fide tenendum est, in Sacrosancto Eucharistice Sacramento Christum Dominum generis humani Vindicam adesse præsentissi-

12 I N S T I T U T I O

mum: ac tametsi mortalium oculorum aeiem fugiat, totum tamen in eo contineri; scilicet ipsius Animam, Corpus, Divinitatem.

I. Num de pane quidquam in consecrata Hostia superat?

R. Nihil prorsus: propterea quod omnis omnino substantia panis in sacrum Christi Corpus transmutata est.

I. Quo temporis puncto mirabilem eam commutationem censes contingere?

R. Eo ipso, quo inter sacrificandum, legitimæ Consecrationis verba Sacerdos pronunciare desinit.

I. Quid igitur illud est quod in consecrata Hostia, sub tactum aliosque sensus cadit?

R. Panis jam expuncti color, sapor, odor, magnitudo, figura, eaque id genus, quæ pani naturaliter solent inesse: sub quibus postea, ingenti miraculo, adorandum Christi Corpus oblitescit.

I. Subter illa panis accidentia, etiamne Christi Sanguinem credis reperiri?

R. Planè.

R. Planè. Quoniam Christi Corpus integrum vitæque plenissimum adest, ac proinde suo Sanguine, suis venis instructum.

I. Sub vini autem consecrati fluitanti specie, an tu solida Christi ossa, totumque Corpus præstò esse?

R. Ajo enim verò. Nullam enim in glorioso & mortalitatis juxta ac lationis experte Christi Corpore, Sanguinis & Carnis secretionem & diremum fas est suspicari.

I. Solet, post sumtam à populo Eucharistiam, ministrari aliquid è cyatho vel cratere modice bibendum: utrumne id sacri quidpiam est, an profani?

R. Sacri nihil penitus: sed unde potionis aliquantulum, si collibitum fuerit, sorbilles; quò Sacra Hostia per fauces commodius citiusque labatur.

I. Quotiescumque Hostia Divina vel Sacerdotum manu reverenter frangitur; quoties item impiis hæreticorum gladiis ultrisque confossa est: fuitne simul ipsum Christi Corpus ea laceratione

concerptum, aut punctiōibus violatum?

R. Minimè gentium. Etenim beatissimum illud Corpus immortalitate præditum, altissimâque gloria circumfluens, ultra omnem injuriam est: neque plùs quamcunque fracturam, sectionem, laniarum, vulnera, quàm purissimus aliquis spiritus reformidat.

I. At certe tamen historiarum monumenta referunt, non semel transfixa Iudæorum aut Hæreticorum pugionibus Sacra Hostia, sanguinem quasi è Christi Corpore sauciato emicuisse.

R. Miraculo id factum: humoremque illum rubentem procreavit Christi potentia, non vena ferro temerata protrusit. Porro eo prodigii genere demonstrare voluit Deus, quantum sceleris nefaria illa parricidarum audacia susciperet; quamque verè in Eucharistiâ, invulnera us licet pariterque invisus, interesset.

I. Quodcumque Sanctissimum Christi Corpus Iudæi, Hæretici, Magi, in-

lucum ac sordes abiecere: fuitne aliquo
inquinamento turpatum?

R. Non magis quàm nitidissimus
solis radius ad cœnum fimerâque
appulsus, aliquid de splendore suo
munditięque deperdit.

I. Fuitne verisimile Christum susci-
piatam ab improbis, qui gravis culpę
sibi consci, eam vera pœnitentia ex-
purgare neglexerint? An sustinebit
Christus se ab illis, ore scilicet & pe-
ccatore sceleribus polluto, quasi fœtida pu-
trici palude aut cloaca mergi ac recondi?

R. Ingredietur hâud dubiè in ejus-
modi hominum portenta, ne pacti
sui promissique fidem fallat. Ve-
rum tanquam Iudex intrat ad reos,
& jam stricto vindictę gladio mi-
nax. Accipe quid Ecclesia ex Ange-
lico Doctore concinat:

Sumunt boni, sumunt mali,

Sorte tamen inæquali,

Vita vel interitus.

Mors est malis, vita bonis.

Vide parū sumtionis

Quàm sit dispar exitus.

I. Cùm

I. *Cum in Sacrificio Missa faciendo, Sacerdos Sanctissimam Hostiam bifariam dividit, utro in fragmento Christi Corpus permanere credendum est?*

R. In utroque indivisum & integercimum. Non aliter ac speculi diffracti atque disjecti singulae partes totam inspectantis speciem reddunt, quam prius laminæ crystallinae integrum æquor exhibebat. Iterum, opinor, Sancti Thomæ Hymnum libenter audies:

*Fractio demum Sacramento,
Ne vacilles; sed memento,
Tantum esse sub fragmento,
Quantum toto tegitur.
Nulla rei fit scissura:
Signi tantum fit fractura,
Qua nec status, nec statura
Signati minuitur.*

I. *Si ad Sacram Mensam accedenti mihi, Sacerdos non unicam, sed duas fortè Hostias conjunctim porrigat, ambas sumere licebit?*

R. Quid ita non? quandoquidem
nihil

nihilo plus duabus, imò etiam centenis, quàm unâ; nihilo plus parvâ aut parvæ frustulo, quam majusculâ, aut integrâ; nihilo plus utrâque specie panis & vini, quàm alterutrâ continetur. Hic rursus magni Aquinatis eruditum ac suave carmen regeram tibi:

A sumente non concisus,

Non confractus, non divisus,

Integer accipitur.

Sumit unus, sumunt mille,

Quantum isti tantum ille:

Nec sumtus consumitur.

I. Etiamne in Sacerdotibus grandi aliquo crimine obligatis, necdum poenitentibus, perstat vis consecrandi?

R. Non deperit ullo flagitiorum numero vel gravitate admiranda illa potestas. Consecratur verè ab illis venerandum Christi Corpus; eorumque impuris manibus se contrectari sinit: eadem patientiâ, quâ se olim à cacodæmone nunc in montem excelsum, nunc in Hierosolymitani Templi fastigium portari: itémque

itémque à vilissimis tortoribus, demonum mancipiis, vinciri, flagellis lacerari, in crucem tolli permisit. At sperent illi Deum fandi ac nefandi memorem. Erit aliquando ille dies, cum ea, quæ nunc occulte fert, ac placidè dissimulat, acriter acerbèque ulciscetur.

I. Eloquere jam, quis tandem, & qua virtute, tantæ admirabilitatis ostentum facit, ut panis in Christi Corpus transmutetur?

R. Non alia profectò vis ac divina id efficit, per concepta & à Christo Domino olim designata verba Sacerdotis consecrantis. Eadem, inquam, illa vis ac Verbum Dei, quod omnia quondam ex nihilo condidit, cum Ipse dixit, & facta sunt; ipse mandavit, & creata sunt: nunc aliquid ex aliquo, non dispari potestate conficit.

I. At unde id nosti? quemque ob rationem tam certò credis, tam affirmatè pronuncias; Dominum IESUM in Augustissimo Sacramento inesse verissimè?

R. Si

R. Si in rebus humanis certo auctoritas non est deroganda fides: quanto æquius est, ut corpoream hanc in Eucharistia Domini mei præsentiam asseveranti Deo me libenter ac perfecte credulum præbeam?

I. Scio equidem veracissimam divinorum dictorum sinceritatem infinite abhorreere ab omni sermonis fraude, mendacio, falsitate: ideoque esse in iis omnibus, quæ ipsam dixisse certo confiteri, omni assensione nostra & approbatione dignissimam. At unde certum compertumque habes, illud Numen usquequaque veridicum huiusmodi præsentiam testimonio suo affirmasse, & nobis constantissimè credendam proposuisse?

R. Ita me docet Verbum Dei Scriptum, seu sacræ paginæ, apud tres priores Evangelistas, postremam Christi Cœnam, & novissimi ejus Testamenti disertissima verba denarrantes. Tum in Ioannis capite sexto, & Pauli primæ ad Corinthios capite undecimo, utrobique sententia

rentiis ac vocibus ipso sole clarioribus.

I. At unde habes illos Scripturæ Sanctæ textus, eo Catholicorum sensu esse certò intelligendos?

R. Id apertissimè suadet Verbum Dei Traditum: hoc est, Ecclesiæ Catholicæ, divinorum Scriptorum legitimæ, neque unquam vanæ interpretationis, perpetua, evidens, inconcussa sententia: Sanctorum Patrum communi suffragio, Conciliorum gravissimâ auctoritate, sæculorum omnium consensu, hæresumque, citimis præsertim temporibus contra Eucharisticam veritatem obortarum, repudiatione & damnatione testatissima.

I. Nihil habeo quod opponam. Tantum rogo, si quam animo caliginem, dubitationibus de hoc Mysterio ingrendis, tenebricosus demon, omnis boni sempiternus hostis, offundere tentaverit: quo responso ejus nocendi artes ac tela refutabis?

R. Quid ille nebulo argutabitur?
An

An id Christum facere non potuisse?
 At illi omnia peræquè facilia sunt.
 An verò noluisse, neque homines ab
 eo tam ardentè ad amatos? At usq;
 adeò dilexit, ut nostrâ causâ diram
 iuxta ac probrosam mortem oppete-
 re non dubitârit; ejusdemque mor-
 tis perenne monumentum, & tantæ
 erga nos charitatis amabile pignus
 esse voluerit hoc Mysterium, quo
 nos ad se redamandum tantùm non
 cogeret. An denique eum, dum per
 Sacros Codices, perque Ecclesiam
 planè ac disertè loquitur, mentitum
 fuisse? At istuc foret quærere in lu-
 ce tenebras, in veritate vanitatem,
 in simplicissimâ ingenuitate frau-
 dem.

*I. Pulcherrimè. Sed confer ista in
 brevem precatōis formulam, qua pes-
 simum tentatorem pessumdes.*

*R. Simul ac me ille pravis contra
 hoc Sacramentum cogitationibus
 infestabit, eo contempto, ita Chri-
 stum alloquar: Credo, Domine, cre-
 do toto corde, quod de tua in Ferculo
 Eucha-*

22 I N S T I T U T I O

Eucharistico corpore presentiat tot mil-
lia Martyrum, tot Doctorum lumina,
tot Sancti populi tui sacula constantissi-
mè credidere, ac posteris prodidere.
Fremant inferi, ringantur haeretici,
nihil ambigam, nihil fluctuabo. Satis
superque me amasti, ut id mihi boni
provideres: Satis potuisti, ut id effice-
res: Satis aperte locutus es, ut te id se-
cisse omnes intelligerent. Credo itaque
& Amo, Amantissime IESU, Poten-
tissime IESU, Veracissime IESU. Sit
isti Bonitati, sit isti Potentia, sit isti
Veritati sempiterna laus & gloria
Amen.

P R A E L E C T I O II.

Quid ex piâ Eucharistia sum-
tione emolumenti fructusque
sperandum.

I. Quid destinas animo, quid ve-
tibi proponis assequendum
cum hoc celeste Perculum
sumere meditari?

R. Id

R. Id primum specto, id sequor,
ut nonnulla Dei gloriae atque hono-
ri per me fiat accessio, suggerendâ
illi benignitati ac misericordiae suae
erga me indignissimum patefacien-
dâ magisque illustrandâ materiâ.

I. Quas verò utilitates inde te ade-
pturum speras?

R. Potiturum me eximia illa
commoda, quæ à tanti Numinis
perbeneyolo adventu expectare par-
est.

I. Eatu mihi ne reticeas velim: si-
minu omnia, utique præcipua.

R. Panis hujus vivi Cælo delapsi
illud maximè proprium est, ut ani-
marum nostrarum spiritalem vitam
alat, viresque firmet.

I. Duplicem vim Eucharistia præ-
dicat; alteram nutriendi, reborandi
alteram. Nunc quidem priorem expe-
di. Quid igitur sibi vult iste anima-
rum nutritus?

R. Quemadmodum corporei pa-
nis alimonia corpoream vitam pro-
pagat, mortemque arcet: ita divi-

nus

nus hic Panis divinam gratia & charitatis vitam in manducantium animis adauget ac fovet, & ad lethifera cujuscumque noxia terribilissimam mortem longè amoliendam eximie prodest.

I. Nutritionem animæ non insecti declarasti. Reliquum est, ut & firmitudinem ejus ac robur exequaris?

R. Cibis terrenæ concretionis corporearum virium stabilimentum est, ad ambulationem expeditiorem, ad perfunctionem laborum, ad præliandi alacritatem. Simillimè Angelorum Panis ad viam mandatorum Dei indefesso gradu terendam, ad piorum operum strenuam exercitationem, ad nostræ salutis hostium conatus valenter infringendos, ad sanctæ charitatis incrementa naviter consequenda, animos nostros mirificè corroborat.

I. Quid igitur primo tuo ad Sacramentum accubitu, à beato illo atque opulento tui pectoris Hospite potissimum flagitabis?

R. U

R. Ut antea vitæ meæ criminibus plenâ condonatione obliteratis, in posterum funestam graviorum delictorum mortem à me procul avertat; quin potiùs animi & corporis mei absolutam possessionem ineat, meque totum summo & sempiterno iure vindicet sibi.

I. Præter hæc duo Eucharistia effecta, alendi ac roborandi; si qua supersunt, paucis attinge.

R. Faciam ut jubes, & duobus jam expositis addam octona.

1. Leviora peccata, quæ venialia vocamus, depellit ac delet, instaurato fervore charitatis, quem illa reperfecerant.

2. Tartareos hostes longè à nobis absterret, Christi Mortis monimento ac simulacro, per quam illi obtriti fuerunt, exhibendo.

3. Cor hominis lætificat, ac celestium gaudiorum sapore ac suavitate permulcet.

4. Mentem illustrat majori rerum divinarum notitiâ: quasi Christo

st. o amicis convivatoribus, inter fe-
stivas epulas, sua familiaris arcana
Pandente.

5. Jus quoddam singulare tribuit
ad æternæ beatitudinis adeptionem;
idque vi perseverantiæ, sanctique ex
hac ita discessus, quem illud caeleste
Viaticum impertit.

6. Pignus est ac germen futuræ
redivivorum corporum nostrorum
gloriæ, posthumaëque ipsorum im-
mortalitatis.

7. Eadem corpora, interea dum
hic vivitur, præsentia suâ, sanctoque
contractu & conjunctione, in divini-
tatis suæ templa consecrat.

8. Denique eorundem pravum
temperamentum, ad varia flagitia,
utputa iracundiam aut libidinem
proclive, tanquam eximie efficacis
medicamentum, emendat; & pec-
cati fomitem atque innata incita-
menta minuit.

*Præclara memoras. Sed unde fit, ut
tantis excolumentis plurimi defrauden-
tur?*

R. Maximè

R. Maximâ ipsorum culpâ. Propterea quod ad huius Sacramenti Cenam accedunt languidi, oscitan-tes, aliud agentes: neque morborum animi perfectam sanationem aut magnopere expetunt, aut à præsente Medico enixè flagitant.

PRÆLECTIO III.

Quid in Sanctissima Eucharistia sumptione faciendum.

I. *Accessuris ad divinum Eucharistia Convivium quanam est adhibenda preparatio?*

R. Quanta potest maxima: quippe cum omnes ac singuli convivæ nihil magno Deo minus excepturi sint.

I. *Quid in eo genere cautum est legibus, cui proinde non temperare sit nefas?*

R. Tria illa. Primum, ut saltem semel singulis annis, circiter tempus Christo reviviscenti sacrum, quilibet

quilibet Christianus hoc sanctum
Epulum concelebre: necnon quo-
ties se in mortis periculo versari in-
tellexerit. *Alterum*, ut nemo ca-
pitalis cuiusquam flagitii conscientia
irretitus & oppressus, Pane hoc pu-
rissimo vesci audeat. *Tertium*, ut
nemo item non jejunus; seu qui non
à mediâ nocte omni cibo ac potione
abstinuerit.

*1. Qui pridie cœnati noctem in so-
mnem duxere, eruntne etiam inter je-
junos numerandi?*

R. Somni usurpatio, vel præter-
missio; hesterni cibi concoctio in
ventriculo, vel cruditas; nihil ad
hoc Ecclesiasticum jejunium facit:
quod quidem idoneum ac justum ri-
tè censetur, si modò à mediâ nocte,
secundùm aliquod probabile horo-
logium computatâ, esculenti vel po-
culenti nihil hauseris.

*1. Quid si pridiani obsonii filum
quodpiam tenue, inter dentium com-
missuras residuum, manè imprudens
deveraverit: aut os collamenti mini aqua
guttula*

*guttula se in guttur insinuaverit : cum
hoc jejunium solvero ?*

R. Etiam tum inter jejunos cen-
sebere. Illa enim quasi in salivæ loco
habentur, quâ fauces humectare ni-
hil verat.

I. *Qua religione, quibusve pietatis
officiis, te ad Christum Dominum in
Eucharistia suscipiendum comparas ?*

R. Fausto illo ac felici die, dum
expergiscor, dum induor, dum ma-
tutinâ precatatione Numen colo, so-
lito alacrius ac ferventiùs animum
divinis imbuiere conor. Dein vultu,
ore, manibûsque lotis, collectâ men-
te, magnòque fruendi Christi desi-
derio flagrans, ad templum profici-
scor. Ibi animum confessione perpur-
go. Tum rei sacræ attentè ac piè
inter sum.

I. *Quid verò deinde, per Sacrificiis
tempus, animo agitas ?*

R. Quinquies, diversis Missæ
temporibus, meipsum excito. Vide-
licet dum Sacrum inchoat Sacerdos,
dum Evangelium legit, dum Sera-
phicum

phicum Trisagion incinit, dum Precationem Dominicam pronunciat, denique dum sub finem populi cœrum missum faciens, ei propitiâ Triadem precatur. Sub ea quinque tempora, quanto possum religionis sensu, hæc verba fundo: Domine I E S U, huc me contuli, ut de pectore intimo recondam: ut per te vivam & propter te: utque æternum in me maneat, ego in te. Tu vero, amantissime Pastor, votum hoc atque optatum meum gratum habe, juva, adimple.

I. Cum Sancta Hostia, & deinceps Sanctus Calix, à circumfusa & venerabunda plebe adorandi, attolluntur à Sacrificante; qua formula Christum venerabere?

R. His verbis quinquies, quasi ad quina Christi Vulnera honoranda, omni animi contentione prolatis: Domine I E S U, qui metam indignum tantopere amasti usque ad mortem, mortem autem Crucis: in omni vita, & in morte mea, esto mihi I E S U S.

I. Reliquo rei sacra decursu, quomodo

modo mentem divinis rebus occupabis?

R. Ternas quaternasve Coronæ
meæ Marianæ decades pervolvam
ex commodo, quibus optimam Ma-
trem ac Patronam mihi magis ma-
gisque demerear. Verùm ad singulas
Salutationes Angelicas, verba illa
subjungam: *Dignissima Dei Mater,*
fac, obsecro, ut Filium tuum dignè de-
centerque suscipiam.

I. *Sacro ritè perpetrato, cum ad*
caeleste Convitium accedere incipiens,
Surge i loca, ubi tempore Sacrificii
genua posueras, quid dicendum putas
Christo ad te venire gestiienti?

R. Procedo tacitus, modesto
vultu atque incessu, totus in expe-
ctatissimum Hospitem anhelans, &
illa verba, non linguæ motu, sed ma-
gno cordis clamore perpetuò iterans:
Domine IESU, toto corde credo in te.
Domine IESU, toto corde spero in te.
Domine IESU, toto corde amo te.

I. *Quid est cavendum promoventi*
se ad Sacra Mensæ repagula?

R. Hæc vitanda erunt. I. Ne ni-
mum.

miūm festinanter accurrō : sed ali-
quantum moræ adhibeto , quā te
ipsum ad rem tantam , piorum affe-
ctuum , fidei , admirationis , adora-
tionis , demissionis , desiderii , fidu-
ciæ , charitatis , aliorūque id genus
exercitatione adornes atque com-
ponas.

II In hoc convivali accubitu pri-
mas ne ambito : neu cæteram tur-
bam comprimito. Sustineto pauli-
per , dum tuas tibi vices anteceden-
tium ordo cesserit : teque indignum
habeto , qui vel novissimo loco re-
cumbas.

III. Sed neque ita segnis tardusve
esto , ut Sacerdoti æternæ vitæ Pa-
nem distribuenti sis in morā : ne-
dum ut eum jam aræ redditum tu-
unius causā revoces : quod supersti-
tiosā quadam & oppidō ineptā reli-
gione , nonnullæ mulierculæ de in-
dustriā interdum facitanti.

IV. Si ad longiusculæ Mensæ can-
cellos pauci se convivæ acclinārint ;
tu cæteris te adjungito : ne ad cla-
throrum

throrum partem remotiorem, longule à reliquis, Christum ad te afferri cogas.

V. Chirothecas si fortè gestaveris, è manibus detrahito: ne modico frigore vitando, reverentiam minuas. Nihil verò attinet monere, ne nudo pectore accedas. Paucorum rusticorum ea est inficeta & agrestis infulsitas, aut etiam lascivientium molliore cultu quarundam fœminarum inverecunda & castiganda protervia.

I. Teneo quid moneas: hæc ne fiant cautio est. Iam præcipe quid factò sit opus.

R. I. Sanctæ Mensæ linteum instragulum, suppositis manibus junctisque sustineto, & pectori admoveo.

II. Aspectum huc illuc ne spargito: sed oculorum modestâ demissione propinquantis Dei verecundiam testator.

III. Caput rectum atque immotum habeto: néve illud adprehendendam,

dendam, & quasi eripiendam avido
morsu è manibus Sacerdotis Ho-
stiam, repentino succussu protendit.

IV. Voce ac labiis tunc ne orato-
rium è libello aliquid subleget,
aut pectus tundas.

V. Ore diducto, quantum satis
linguæ acumen labello inferiori
persternito, quo Sacram Hostiam
receptes.

VI. Receptam finito aliquantulum
per oris salivâ macerari & immade-
scere, ne palato impacta diutius
tenacius adhærescat. Tum eam in
stomachum trajicito; nullâ vultus
distortione, nullâ depravatione oris,
nullo capitis flexu, mimicum quendam
& simulatum glutiendi conat-
um indicante.

VII. Hæc dum fiunt, succeden-
tem tecti tui hospitio Christum sic
tertiò alloquitor, tacitâ cordis vo-
ce, non oris expressâ: *Iesu, vera
vita mea, & omne mihi experien-
dum Bonum: peroprato adveni an-
ima mea te super omnia sitiens.*

L. Salm

*I. Sumto Venerabili Sacramento,
quid postmodò faciendum?*

*R. Hauri è paterâ, quæ ad os pro-
luendum offeretur, tantillum, si lu-
bet. Dein placidè confurgito, & è
cancellis abito, ut successuris locum
præbeas: nève ibi resistito, quorun-
dam inurbano more, qui aliis in-
commodare non dubitant, modò
ut commodent sibi.*

*I. Intereà dum te ab augustissima
Mensa ad alium templi locum recipis,
quid existimas cogitatione animoque
versandum?*

*R. Manu pectori applicitâ, quasi
celesti hoc malagma ægro cordi ap-
primens, ibo hæc identidem latenti
Medico seu Medicamento insusur-
rans: Mi JESU, per quidquid es, amolî-
re ex corde meo, quidquid displicet tuo.*

*I. Num te protinus è templo prori-
pies, ac domum redibis?*

*R. Ne siverint Superi, ut tam
ineptè & ingratè me gerant. Persta-
bo in æde sacrâ, & horæ quadran-
tem, quod minimum sit, gratiis
agendis*

agendis, fruendóque optimi Domini consortio, impendam.

I. Istuc ipsum, amabo, tu mihi distinctius ac fusius ediffere, qua ratione pretiosam illam dulcemque mirram transigas?

R. Professus me gratiis pro tanti beneficii magnitudine persolvendis prorsus imparem, Deiparam vehementer obtestabor, ut id officii adversus Filium meo nomine fungatur. Quamobrem illam ternâ Coronæ seu Rosarii Decade consalutabo. In primâ quidem rogabo, ut dignas grates Filio verbis meis agat. In secundâ, me ut illi vicissim offerat in donum æternum. In terciâ, mihi ut ab eodem primarium effectum Sacramenti huius impetret: stabilem, scilicet, perseverantiam in divinâ amicitia & charitate. Quas comprecationes, rhythmicis versiculis ad memoriæ subsidium illigatas, ita pronuntiabo.

In primâ Decade, post quodlibet
Ave Maria, hæc subjiciam:

Mater Dei dignissima,

Et Filio gratissima:

Pro tanto beneficio

Grates repende Filio.

In alterâ Decade:

Mater ejus Sanctissima,

Qui pro me fuit victima:

Offer nos ante Filium,

In iuge sacrificium.

In tertiâ Decade:

O Virgo-Mater unica:

Tu pro me Nato supplica,

Ut Nutrimeto gratia

Alar ad vitam gloria.

Postea recitabo ex libello preces
aliquas divino colloquio post sum-
tam Eucharistiam accommodatas.

Si qua sit eo die, in templo, Pon-
tificiæ veniæ proposita largitio; ad
eam consequendam, Deo commen-
dabo quod illa commendandum
præcipit.

Meminero etiam apud Deum,
communis boni Sanctæ Matris Ec-
clesiæ,

clesiæ, parentum, propinquorum, amicorum, magistrorum, bene de me meritorum; seu superstites fuerint, seu vitâ functi.

I. Estne aliquid quo abstinere debeant Divino Pane refecti?

R. Hæc pauca. Ne paulò post, valido screatu, pituitam è penitis faucibus adducunto.

II. Ne nisi post mediam horam, si commodè fieri possit, cibum sumunto.

III. Ne se statim hilarioribus jocis ludisve danto.

I. At verò illius candida beataque lucis reliquo tempore, quid pietatis usurpandum?

R. Solito religiosius me geram, ac vespertino Psalmorum cantui, sacre concioni, & Sanctissimi Sacramenti publicæ adorationi, serotinisque Laudibus adesse conabor. Severius item quàm aliis diebus, ab malè feriatâ ignaviâ, verbis otiosis, omnique morum solutiore licentiâ temperabo.

I. Licet

1. Licebitne illo die consuetis opificiis, atque artibus mechanicis assiduus operari dare?

R. Licebit omnino, si profectus ille dies fuerit. Pietas enim maleficium prohibet, non laboris industriam. Quapropter opus faciam in ejus conspectu & societate, cui uni posthac vivere decrevi.

1. Secuturo vita decursu, quomodo tibi beneficii memorem ostendes?

R. Duo illa egregie studebo. Alterum, ut dignam hoc caelesti alimento vitam exigam. Alterum, ut lubenti animo ac probè præculcto, ad easdem Sanctas Epulas, statim temporibus, alacriter revolem.

1. Quid tandem vocas vitam Divinam ista Dape non indignam?

R. Nempe Christianæ professioni congruentem. Quocirca enitar, Deum reverear, vineam amem; ut ut peccatum, tanquam summum malum, præ omni malo perhorrescam; ut Deiparam MARIAM singulari cultu venerer, & in omnibus

bus

bus ærumnis ac periculis custodem
 mihi & præsidem adsciscam: ut ma-
 nè, & sub noctem ante somnum,
 consuetis precibus, Deum propi-
 tiem: ut quotidie ædi ac rei sacra
 me religiosè sistam: ut à pravīs con-
 fortiis, quasi à pestilenti lue, refu-
 giam: ut parentibus & moderato-
 ribus facilem me & obnoxium præ-
 beam: ut corpus animūque pu-
 dentissimæ castimonie legibus coer-
 ceam: ut nemini fraudem feram,
 ejusve incolumitati, fortunis, existi-
 mationi noxam injustam creem:
 postremò, ut quo conscientie statu
 opto mori ac judicari, in eodem se-
 dulò constantèrque vivam.

L I T A N I Æ

de Venerabili Sacramento.

Serenissimi Guillelmi Noricorum
 Ducis rogatu, Romæ, circiter sæ-
 culi hujus initium, approbatæ.

Vsui erunt, vel ante, vel post
 sumtam Eucharistiam: vel
 tempore

tempore divini Missæ Sacri-
ficii: vel quoties Augu^ttissi-
mum Sacramentum ado-
randum invisitur.

*Eo maximè consilio recitanda,
ut obtineatur à Christo sancta
vita sanctus finis, qui est præci-
pui Panis huius Cœlestis effe-
ctus. Itaque dum dices, miserere
nobis; intellige illa: in vitâ, &
in morte, miserere nobis.*

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, misere-
re nobis.

Spiritus sancte Deus, miserere nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserere
nobis.

Panis

Panis vitæ de cælo descendens,
Caro Christi pro mundi vitâ,
Deus absconditus & Salvator,
In charitate perpetuâ nos dili-
gens,
Cujus conversatio non habet
amaritudinem,
In cujus amicitia est delectatio
bona,
Panis pinguis & delitiæ Re-
gum,
Mensa purissima,
Cujus convictus habet lætitiâ
& gaudium,
Angelorum esca,
Panis vivus nos confortans,
Potus verus nos lætificans,
Dulcedo magna timentibus
Dominum,
Cujus Spiritus super mel dul-
cis,
Cujus hæreditas super mel &
favum,
Frumentum electorum,
Vinum germinans virgines,
Manna absconditum,

In

In quo omnis spes vitæ & vir-
tutis,

In quo omnis gratia viæ & ve-
ritatis,

Memoria mirabilium Dei,

Panis supersubstantialis,

Verbum caro factum,

Habitans in nobis,

Agnus absque maculâ,

Hostia sancta & Calix benedi-
ctionis,

Cæleste antidotum, quo à pec-
catis præservamur,

Memoriale præcipuum divini
amoris,

Donum transcendens omnium
plenitudinem,

Vera propitiatio pro peccatis
nostris,

Divinæ affluentia largitatis,

Theriacum immortalitatis,

Cibus & conviva,

Dulcissimum convivium, cui
assistunt Angeli ministran-
tes,

Vipulum charitatis,

miserere nobis.

Offerens

Offerens & oblatio,
Spiritalis dulcedo in proprio
fonte degustata,
Refectio animarum sanctarum,
Viaticum in Domino morien-
tium,
Pignus futuræ gloriæ,
Propitius esto, parce nobis Domine,
Propitius esto, exaudi nos Domine,
Ab indignâ Corporis & sangui-
nis tui susceptione,
A concupiscentiâ carnis,
A concupiscentiâ oculorum,
A superbiâ vitæ,
Ab omni peccandi occasione,
Per desiderium illud, quo hoc
Pascha cum discipulis man-
ducare desiderasti,
Per summam humilitatem,
quâ discipulorum pedes la-
visti,
Per ardentissimam charitatem,
quâ hoc divinum Sacramen-
tum instituisti,
Per Sanguinem tuum pretio-
sum, quem nobis in Altari
reliquisti, Per)

Per quinque Vulnera huius tui Cor-
poris sacratissimi, quæ pro nobis
accepisti, libera nos Domine.

Peccatores, Te rogamus audi nos.

Vt nobis fidem, reverentiam & de-
votionem huius admirabilis Sa-
cramenti augere & conservare di-
gneris, Te rogamus audi nos.

Vt ad frequentem usum Eucharistiæ
per veram peccatorum confessio-
nem nos perducere digneris, Te
rogamus audi nos.

Vt nos ab omni hæresi, perfidiâ, &
cordis cæcitate liberare digneris,
Te rogamus audi nos.

Vt sanctissimi huius Sacramenti pre-
ciosos & cælestes fructus nobis
impertiri digneris, Te rogamus.

Vt in horâ mortis nostræ hoc cæle-
stiviatrico nos confortare & mu-
nire digneris, Te rogamus.

Fili Dei, Te rogamus audi nos.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi,
pæce nobis Domine.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi,
exaudi nos Domine.

Agnus

Agnus Dei qui tollis peccata mundi
miserere nobis.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Pater noster.

ψ. Memoriam fecit mirabilium scelerum
misericors & miseratus
Dominus.

℞. Escam dedit timentibus se.

ψ. Panem de cælo præstitisti nobis
Domine.

℞. Omne delectamentum in se habentem.

ψ. Ex altari tuo, Domine, Christum
sumimus.

℞. In quem cor & caro nostra exultant.

ψ. Domine exaudi orationem
meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus

Oremus.

Domine Iesu Christe, Fili Dei
vivi, qui ex voluntate Patris,
cooperante Spiritu sancto, per mor-
tem tuam mundum vivificasti, libe-
ra nos per tremendum Corporis &
Sanguinis tui Sacramentum, ab
omnibus iniquitatibus nostris, &
universis malis, & fac nos tuis in-
hære mandatis, & à te nunquam
separari permittas.

Proptiare, Domine, supplicatio-
nibus nostris, & animarum no-
strarum medere languoribus, ut re-
missione perceptâ, in tuâ semper
benedictione lætemur.

Deus, qui nobis sub Sacramento
mirabili Passionis tuæ memo-
riam reliquisti, tribue, quæsumus,
ita nos Corporis & Sanguinis tui
sacra Mysteria venerari, ut redem-
tionis tuæ fructum in nobis jugiter
sentiamus.

Deus, qui diligentibus te bona
invisibilia præparasti, infunde
cordibus nostris tui amoris affectum,
ut

ut te in omnibus & super omnia
ligentes, promissiones tuas, quae
omne desiderium superant, con-
quamur.

Deus, qui nos ad imaginem tuam
Sacramentis renovas & prae-
ceptis, perfice gressus nostros in sem-
tis tuis, & charitatis tuae donum
quod fecisti à nobis sperari, per tuam
clementiam efficaciter facias ap-
prehendi. Per Dominum nostrum
&c.

ψ: Domine exaudi orationem
meam.

R: Et clamor meus ad te veniat.

ψ. Benedicamus Domino.

R. Deo gratias.

ψ. Et fidelium animae per misericor-
diam DEI requiescant in
pace.

R. AMEN.

F I N I S.